

НОВО ЕДИНСТВО

„Novo Edinstvo“

Независимъ информационенъ ежедне
cotidian independent de informațiune

Редакция и Администрация ул. „Пр. Елисавета“ 9

Отговоренъ ред. Д. П. ДРАГАНОВЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

АБОНАМЕНТЪ:	
ЗА ГОДИНА . . .	400 лев
6 МЕСЕЦИ . . .	200 .
ЗА СТРАНСТВО . . .	800 .

Празника на просвѣтата

Славянството ежегодно отпразднува дѣлото на двамата братя Кирилъ и Методий.

И ние, добруджанскитѣ българи, като частъ отъ голѣмата славянска фамилия, чувствуваме се задължени да отдадемъ заслужената почитъ на създателитѣ на славянската писменостъ.

Вашото двамата солунски братя първи заявиха високо на свѣта, че *всѣки народъ има право да се моли Богу и да се просвѣщава на своя езикъ.*

Азъ тѣй мораленъ и човѣченъ принципъ и днесъ е идеалъ за добруджанци.

Въ южна Добруджа отъ 80 свещеника българи, днесъ останаха на постове тѣ си *едва десетина*; но и тия нѣколко всѣки день намаляватъ и не е далечъ денъ, когато не ще имаме нито единъ български свещеникъ.

Добруджанскитѣ българи си изпълниха дълга, като многократно заявиха предъ надлежителитѣ черковни ръководители, че *лишаването на български свещеници означава отчуждаване отъ источно-православната църква.*

Който има уши, нека чуе; който може да помогне, нека помогне.

Утре — може би ще е вече късно.

Сжщо така стои въпроса и съ българскитѣ училища.

Превъ 1911 год. въ южна Добруджа е имало 277 градски и селски училища, съ 586 учители и 21.591 учащи се.

Днесъ имаме по едно основно и гимназиално училище въ градоветѣ Силистра и Добричъ и по едно основно и прогимназиално, въ градоветѣ Балчикъ и Каварна, всички безъ право на публичностъ.

Въ нито едно добруджанско село нѣма българско училище, въпреки че договора за покровителство на малцинствата и ромънскитѣ закони позволяватъ това.

При опита, който направиха добруджанскитѣ българи да искатъ отъ ромънското министерство на просвѣщеніето да имъ назначи учители, които да преподаватъ и на български езикъ, отговори имъ се съ сдѣбно следствие и съ конфискуване на десетки хиляди заявляния.

И днесъ, когато предъ насъ е свѣтлия правникъ на двамата равноапостоли Кирилъ и Методий, ние съ възторгъ си спомняме за борбитѣ имъ, за да могатъ славянитѣ да се молятъ Богу и да се просвѣщаватъ на своя роденъ езикъ.

И когато това се изпълни и въ Добруджа, празникъ на просвѣтата ще бже още по-милъ и по-тържественъ.

Хр. П. Капитановъ

10 МАЙ НАЙ-ГОЛѢМИЯТЪ РОМЪНСКИ ПРАЗНИКЪ

Денътъ 10 май е най-важбележителната дата въ ромънската история: съединението на ромънскитѣ княжества Молдова и Мунтения; принцъ Каролъ (следъ детронирането на Куза) пристига въ Букурещъ на 10 май; на 10 май Ромъния се обявява за независима (1877 год.) и днесъ въ сжщия денъ се чувствува присъединението на Трансилвания и Бесарабия къмъ Ромъния.

Денътъ 10 май включва най-крупнитѣ исторически събития въ ромънската история и тѣй е най-големиятъ ромънски националенъ празникъ и ежегодно се чувствува съ голѣми тържества въ цѣлата страна. Всѣки народъ си има по една дата, има по единъ празникъ, който напомня нѣкое славно минало — денъ, когато единъ съвкупенъ народъ отдава своя почитъ предъ олтара на отечеството. Такъвъ е 10 май, най-големиятъ и свѣтъ националенъ правникъ за ромънския народъ.

Българското малцинство отъ нова Добруджа присъединявайки се къмъ радостта на ромънския народъ, както всѣка година, така и сега ще вземе живо участие при чествуването на тоя забележителенъ день.

По нарежданіето на министерството на просвѣщеніето всички училища ще празнуватъ 10 май по опредѣлената програма отъ миналата година. Ученицитѣ ще се събератъ въ училищата, кждето учителитѣ имъ ще говорятъ за значението на празника.

Другъ атентатъ въ Египетъ

Каиро 8 — На 6 т. м. една бомба се възпламени на желѣзопътната линия само преди нѣколко минути преди минаването на влака, въ който се намираха министъръ-председателя, министра на съобщенията, на просвѣщеніето, подпредседателя на камарата и други видни държавници. Има ранени и убити.

колѣния следъ поколѣния съ трепетна радостъ и гордостъ ще произнасятъ тѣхнитѣ имена, ще ги славятъ, ще възвеличаватъ дѣлото имъ. Тѣ ще бъдатъ и ще пребждатъ въ душитѣ — во всѣки въковъ тѣ — нашитѣ първоучители.

Я. Калукрекски

ПЛАТИ СИ АБОНАМЕНТА!

ПРАЗДНУВАНЕТО

на св. св. Кирилъ и Методий на 11 май (н. стилъ)

Българското население живущо въ южна Добруджа до тая година празнуваше векиниятъ славянски културенъ празникъ, св. св. Кирилъ и Методий, ведно съ цѣлото славянство на 24 май.

Преди два м. Негово Високо Преосвещенство Геронтие — Томиски епископъ, събщи на православнитѣ църкви намиращи се въ центрове населени съ българско население, че тая година и за въ бждеще празникътъ св. св. Кирилъ и Методий ще трѣбва да се празнува на 11 май по н.с. за да бже позволено на свещеницитѣ да отслужатъ подходящата за деня литургия.

Имайки предвидъ това предупреждение, управителниятъ съветъ на Бѣлг. Кулг. Общество отъ гр. Добричъ, въ съгласие и съ другитѣ български центрове, направи необходимата постѣпка предъ Негово Светейшество

Патриарха на Ромъния, щото тая мѣрка да бже отменена и да се позволи празникътъ св. св. Кирилъ и Методий да се чувствува религиозно и свѣтски на 24 май. Не получавайки се отговоръ на това искане до 5 т. м., съвета реши да се направитъ на ново постѣпки, като изпрати нароченъ делегатъ, който да поднесе на ново това искане предъ Томиския епископъ, който следъ като е вземалъ специално мнѣнието на своя върховенъ началникъ Н. Светейшество.

Патриархъ е далъ сжщо отрицателенъ отговоръ, като лично е обяснилъ, че по тоя въпросъ има решение на св. Синодъ, взето по-поводъ пререканията станали по тоя случай миналата година.

Съветътъ имайки предъ видъ тия обстоятелства и по съображения изходящи отъ интереса на учебното ни дѣло, решилъ отпразднуването на св. св. Кирилъ и Методий да стане на 11 май.

Предаваме и текста на молбата представена по тоя поводъ на Негово Светейшество Патриарха и на Негово Високо Преосвещенство Томиския епископъ.

№ 49 — 18 Априль 1932

№ 51 — 5 Май 1932.

Българското население живущо въ границитѣ на Ромъния, празнува всѣка година на 24 май, ведно съ цѣлия славянски свѣтъ паметта на свѣтитѣ братя Кирилъ и Методий, така както сме постѣгвали и ние българитѣ отъ южна Добруджа, чествувайки тоя день като единъ културенъ празникъ до сега винаги на 24 май.

Свѣтлата Томиска Епископия чрезъ единъ свой циркуляръ ни извести, че презъ настоящата година и за напредъ празникътъ св. св. Кирилъ и Методий трѣбва да се чувствува на 11 май, така както е миналъ въ официалния календаръ на Источно-Православната Ромънска църква, дата на която тоя празникъ ставаше сиоредъ сѣлария календаръ.

Като послѣствие отъ това разпореждане, българското население отъ Ромъния, бидейки заставено да празнува единъ празникъ, който си нѣма смисълъ въ тоя день, празнувайки на 11 май ще направи единствено изключение отъ цѣлото славянство.

Молимъ Ви най-смирено да благоволите и се повърнете върху тоя въпросъ, като разпоредитъ до църковнитѣ управители въ гр. Добричъ, Каварна и Балчикъ да йозволятъ религиозни служби по случай празникътъ св. св. Кирилъ и Методий на 24 май, така както е ставало до днесъ.

Приемете, Ваше Високо Преосвещенство, увърненията ни за отлични къмъ Васъ почтивания.

Председателъ Т. Тошевъ

Секретаръ Д-ръ Ст. Ивановъ

ПРОГРАМА ЗА отпразднуването на св. св. Кирилъ и Методий на 11 май 1932 година

1) Въ 10 часа пр. пл. учащата се младежъ, учители и гражданството, събрани въ двѣтъ църкви на чело съ свещеничеството и училищната музика се отправятъ за мѣстността „Гази-баба“, кждето въ 11 часа ще се отслужи литургия и ще се говори за значението на денътъ.

2) Следъ обѣдъ учащата се младежъ и гражданството ще се събератъ сжщо въ „Гази баба“, кждето гимназиалната музика ще свири хора.

Нашитѣ първоучители

Кирилъ и Методий — две свѣтли имена, два буйно пламтищи факела, високо издигнати надъ помраченитѣ отъ вѣкове Балкани, които озаряватъ и ще озаряватъ тъмнитѣ прѣскайки лжчитѣ на свѣтлината на нашата писменостъ. Поколѣния следъ поколѣния повтарятъ и ще повтарятъ тѣхнитѣ имена...

Преди десетъ столѣтия. Въ тъмната епоха на невежество, величавата епоха на триезичіето. Славянскитѣ народи преживяватъ мжчителни дни на духовна нищета. Словото на Христа, което повелява покорностъ, любовъ, братство, се натрапва съ огънь и мечъ. Славянскитѣ земи се кръстосватъ отъ пратеницитѣ на все силнитѣ отъ Византия и Римъ. Славянскитѣ народи застрашени политически, готови сж да се провалятъ и духовно. Славянството преживява трагедията на последнитѣ си дни. Настѣпва годината 863. Въ Солунъ се възпламеня искрата на духовната пробуда на славянството — братята Кирилъ и Методий поставятъ начало на старобългарската писменостъ — на славянската писменостъ. Самитѣ тѣ пропжуватъ

Моравия и Панония, проникватъ при дивитѣ народи, просвѣщаватъ и учатъ, говорятъ на разбранъ езикъ и разкриватъ страшната истина: — Богъ разбира езика на всички народи... Тѣхнитѣ ученици, подематъ тѣхното дѣло и преодолявайки всички пречки, кръстосватъ всички славянски страни, учатъ и проповѣдватъ на разбранъ езикъ. Идватъ въ България. Тукъ пламва огънятъ на славянската пробуда. Славянството си има вече своя писменостъ, неразрушимата гранитна основа е положена. Слѣпиятъ прогледа, тъмнината се раздира. И въ началото на това възрождане светитѣ свети братя се изправятъ на сждъ предъ папа Николай I. въ Римъ. Оправдаватъ се отъ клеветитѣ, отхвърлятъ предписаниятъ имъ ересь. Съ рѣско достойнство. Старобългарската писменостъ прониква между най-отдалеченитѣ, най-дивитѣ славянски народи, става пжтеводителъ, носи свѣтлина, съперничи съ Византия, съ Римъ — благодарение на братята Кирилъ и Методий.

Кирилъ и Методий — две свѣтли имена, два гранитни стѣбове на славянството. По-

Кирилъ и Методий

Трудно ще се намърят въ българския езикъ изрази, които да обхвалят такъвъ обилень и дълбокъ смисълъ както имената — Кирилъ и Методий.

Ако се поровимъ изъ дълбочинитъ на миналото на другитъ народи и тамъ ще видимъ, че е една рѣдкостъ изразътъ отъ това естество.

Кирилъ и Методий означаватъ появата на българската книга, безъ която бихме били изключени отъ редоветъ на културното човѣчество.

Кирилъ и Методий отбелязватъ още и онай историческа почитъ, която имаме между народитъ и не бихме я имали ако не притежавахме тѣхъ, а може би и не бихме съществували като народъ.

Много народи сж преброявали Балканския полуостровъ, но кои сж имената които сж оставили такава историческа слава? Да дадатъ четмо и писмо на повече отъ 120 милиона хора?

Ето за това препроповѣдало се е между българитъ къмъ срѣдата на петдесетъ години отъ миналия вѣкъ да се по-

стави въ календара ни на 11 май (24 май старъ стилъ) празникъ на „на светитъ славянски първоучители“.

Отъ тогава се празнува този празникъ на тая дата отъ всичко българско що е живо на тоя свѣтъ. До сега така празнувахме и ние българитъ отъ Ромъния. Но тая година, за голѣмо съжаление, съгласно законитъ на страната, чинто поданици сме ние, трѣбва да празнуваме на 11 май (т. е. 13 дена по-рано), което нищо не ни пречи да дадемъ нужната почитъ къмъ поменатитъ безсмъртни наши учители.

Когато празнуваме Кирила и Методия, трѣбва у всѣки единъ отъ насъ да се раздвижи най-тържественно самосъзнанието и достоинството.

Това самосъзнание и достойнство е богата духовна храна и е най-скъпото на всички народи.

Шомъ сме дарени съ Кирила и Методия, които сж нашето най-ценно достоинство, трѣбва да пазимъ и тачимъ тѣхния празникъ въ вѣчни времена.

Ам. Цѣтковъ

СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ

Братята Кирилъ и Методий съставятъ славянската писменостъ въ най-тъмната епоха на славянскитъ народи, когато опасността отъ духовния византийски гнетъ е била най-голѣма. Византийската черква, както и римската, не признавали произнасянето името на Бога освенъ на тритъ езика: еврейски, гръцки и латински. Народитъ се покорявали въ името на Христа, приемали християнството. Но тѣ не разбирали това учение. Братята Кирилъ и Методий съставятъ славянската азбука и трѣгватъ да проповѣдватъ на разбранъ езикъ. Противъ тѣхъ се подига буря отъ негодувание, обвиняватъ ги въ ересъ. Тогава това било „най-голѣмото“ престѣпление!..

Водими отъ желанието да разпръснатъ мракътъ въ който тънелъ тогава българския

народъ, тѣ преодоляватъ всички пречки и съ голѣми жертви успѣватъ да всѣятъ срѣдъ народа истинска свѣтлина. Въ скоро време тѣ биватъ обикнати. Тѣ ходятъ отъ село на село, отъ градъ на градъ и проповѣдватъ и учатъ на разбранъ езикъ. Народътъ вижда своето заблудение, съзнава и разбира вече значението на светитъ книги, запазени до тогава само за духовни лица.

Братята Кирилъ и Методий събарятъ стени на невежеството и свѣтлината нахлува по всички направления. Слѣпитъ проглеждатъ. Новата писменостъ добива сила, която остава да се бори презъ вѣковетъ съ робството и гнета. Имената на Кирила и Методий проблѣсватъ и записватъ, по после, съ перото на Паисия, че „българскитъ родъ има история и става народъ“.

ОБИЧАЙ СВОЯ РОДЪ И ЕЗИКЪ

Съ тия златни думи великиятъ нашъ родолюбецъ Паисий захвана преди 160 години да буди задремалия духъ на българина и сполучи да върне много наши заблудени едродци въ лоното на българската народностъ! Защото и тогава, както и сега, имаше българи, които се отнасяха равнодушно и даже враждебно къмъ своя родъ и езикъ, предпочитаха да минаватъ за гърци, макаръ бацитъ и дѣдитъ имъ да бѣха чисти българи.

„Обичай своя родъ и езикъ“ трѣбва да кажемъ и на днешния денъ, когато славимъ паметта на първитъ наши просвѣтителни и будители народни Кирила и Методия, защото именно тѣ първи туриха основа за самостоятелно развитие на българския народъ, като му създадоха книга на матеренъ езикъ и съ това му отвориха пътъ къмъ свѣтлина и напредъкъ. Тая книга бѣше не само лжкъ къмъ просвѣта, но и жълъкъ щитъ за българската

народностъ: безъ нея ние не бихме оцѣляли като народъ, а щѣхме отдавна да бждемъ претопени въ чужда народностъ. Ето защо и празникътъ на славнитъ наши равноапостоли е денъ на проява на българското народно самосъзнание; той е наше мѣрило за родолюбие, символъ на българско народно единство: лето се празнува той, тамъ има вече гордо самосъзнание, че сме едно племе, единъ езикъ и свързани съ еднаква съдба, както въ минало време, тъй и за напредъ.

„Обичай своя родъ и езикъ“ се налага да кажемъ днесъ и къмъ ония наши сънародници, които, обаяни отъ високи и далечни идеали, мислятъ, че е се едно да бждемъ българинъ или сърбинъ, гръкъ или пръ, защото смѣтатъ народността за празна преживѣлица. Да, тѣ биха имали право, ако всѣчки мислѣха като тѣхъ и оставѣха всѣкому свободно да изповѣдва своя вѣра и народностъ...

ЗНАЧЕНИЕТО НА СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЕВИЯ ЕЗИКЪ

Макаръ че нѣмаме подробни сведения за началото на славянската книжнина, безспоренъ исторически фактъ е, че св. Кирилъ и Методий и тѣхнитъ ученици сж творци на славянската просвѣта, че тѣ изградиха съ цената на много трудъ, страдания и жертви здравитъ основи на родна славянска църква и култура; на славянски езикъ и съ славянско писмо: Старобългарскитъ писатели: Климентъ Охридски, Епископъ Константинъ, Иоанъ Екзархъ и вдъхновения защитникъ на славянското писмо и книга Черноризецъ Храбъръ съ чувство на национална гордостъ адмириратъ величавия подвигъ и просвѣтителната дейностъ на славянскитъ апостоли и първоучители св. Кирилъ и Методий. Ние българитъ сме дълбоко убедени, че езикътъ, на който се създаде славянската литература, е старобългарски, въ чинто основи лежи живиятъ говоръ на македонскитъ българи отъ втората половина на IX вѣкъ.

Той има голѣмо значение не само за историческото изучаване на българския езикъ, но и за славянското езикознание. Значението му се определя отъ старинността на писменитъ паметници, които притежава. Нито единъ славянски езикъ не е фиксиранъ писмено толкова рано, колкото старобългарскитъ. Рускитъ литературни произведения, възникнали подъ непосредственото влияние на старобългарската книжнина, датуватъ не по-рано отъ втората половина на XI вѣкъ. Срѣбскитъ езикъ нѣма писмени произведения по-рано отъ XII вѣкъ. А най-старитъ славянски писмени паметници, достигнали до насъ, сж старобългарскитъ. Поради това Кирило-Методиевскитъ езикъ е свещенъ, класически езикъ за южнитъ и източни славяни, каквито сж гръцкитъ и латинскитъ за елено-романскитъ народи. Криейки въ себе си най-старинни фонетични, морфоложки, синтактични и лексикални особености, старобългарскитъ езикъ е най-ценното богатство, голѣмъ изворъ за изучаване историята на всички славянски езици.

Безспорно, чрезъ Кирило-Методиевския езикъ ние можемъ да добиемъ по-ясна представа и за праславянския езикъ. Защото много по-лесно бихме възобновили неговитъ звукови и формални особености, ако изхождаме отъ старобългарскитъ писмени паметници, които датуватъ отъ X вѣкъ, отколкото ако използваме произведения, възникнали презъ по-късни вѣкове. Свързвайки здраво всички славянски езици съ индоевропейското езиково семейство, старобългарскитъ езикъ е допринесълъ не малко и за развитието на общото сравнително езикознание.

За това още въ началото на славистиката бѣ подигнатъ въпроса за родната и народността на Кирило-Методиевския езикъ. Никой сериозенъ ученъ не поддръжаше, и не поддръжа, че езикътъ на старобългарската книжнина е срѣбски. Презъ цялото развитие на славянското езикознание се борѣха за надмощие две теории — българската и панонската.

Чрезъ богатството на много исторични, особено езикови доказателства, днесъ е напълно установено, че Кирило-Ме-

тодиевския езикъ произхожда отъ българска земя и че той е живъ български диалектъ, осветенъ чрезъ литературната дейностъ на славянскитъ просвѣтителни св. Кирилъ и Методий.

Всички видни славянски учени и езиковедци, като почнемъ отъ Миклошича, Ягича, Облакъ, Мартинъ Хатала, Флорински, Лавровъ, Соболевски, Кулбакинъ, Калина, Вондракъ, Любомиръ, Нидерле и др. категорично твърдятъ въ името на обективната истина, че македонскитъ славяни, на чинто езикъ възникна Кирило-Методиевата писменостъ, сж българи. Изобщо отъ гледище на славянската наука, лишена отъ каквито и да е политически тенденции, днесъ може да се каже за Македония: „Който е тамъ славянинъ, той е българинъ“...

Д. Т.

„ВЕСТНИКЪ“

— По случай празнуването на 10 май въ града се правятъ голѣми приготовления. Чествуването ще се извърши при опредѣлена програма.

— Официално празника на св. братя Кирилъ и Методий ще се отпразднува на 11 май.

По инициативата на ржководницитъ на *Популярнитъ беседи* и на ржководния комитетъ на в-къ „Ново Единство“, ще се отпразднува паметта на двамата равноапостоли и на 24 май, *ведно съ цѣлия славянски миръ*, като ще се уреди *паметно утро* въ театръ „Сплендидъ“.

— Настоящия брой на в-къ „Ново Единство“ излиза въ специално издание, посвѣтено на св. св. Кирилъ и Методий, чинто официално чествуване (за което говоримъ на друго мѣсто) ще стане на 11 т. м., срѣда, а не на 24 май.

Празникътъ на народнитъ будители настоящата година ще се празнува на 11 май въ цѣла южна Добруджа.

АТЕНТАТЪТЪ ПРОТИВЪ ПРЕДСЕДЕТЕЛЯ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА

На 6 т. м. въ 5 и половина часа следъ обѣдъ билъ извършенъ атентатъ противъ председателя на френската република, г. Думеръ. Още сжщия денъ висоководителитъ разтрѣбиха по цѣлия свѣтъ това страшно събитие, което съ бързаната на молния проникна въ всички страни на свѣта.

Атентаторътъ е билъ единъ руснакъ, фашистъ, на име Горгуловъ, който издебналъ момента точно когато г. Думеръ се подписвалъ на „златната книга“ въ новооткритата цаложба на „Дни на книгата“ Стрелялъ петъ пжти и го наранилъ сериозно. Заловенъ, атентаторътъ направилъ пълни признания. Той е заявилъ, че умишлено посегналъ върху живота на председателя на фр. република, съ целъ да изостри отношенията между Франция и Русия и Франция да обяви война на Русия! Защото френското правителство косвено помагало парично на съветското правителство.

Вестта за атентата противъ председателя на фр. Република произведе сензация въ всички кръгове. Положението на ранения било сериозно.

Парижъ — На 7 т. м. сутринта, се домина председателя на фр. Република.

— Мѣстната Земеделска камара е организираща редъ беседи въ по-голѣмитъ села изъ окръга, съ предимно земеделски и стопански характеръ.

— Любителската театрална група при каварненското Б.К.О., на 7 т. м., сжбота вечерта успѣшно е изнесла на каварненската сцена оперетката „Братъ и сестра“ съ благосклонното участие на струнния оркестръ подъ ржководството на г. Величковъ.

— Търсете въ всички будки и вестникопродавци книгата № 5 отъ библиотека „Новъ животъ“ — „Законъ за облекчение земеделскитъ задължения“, която третира въпроси отъ жизнено значение за добруджанскитъ земеделци.

ROMANIA
Corpul Portărilor Tribunalului Calacra
Publicațiune de Vânzare № 1756
1932, Aprilie 27

În baza adresei d-lui judecător al Ocolului Mixt Bazargic №21901/932 se aduce la cunoștință generală că în ziua de 14 Mai 1932 începând dela ora 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică averea mobilară proprietatea D-lor Peiciu Nedelcof din satul Alexandria, com. Hardali jud. Caliacra și Constantin Stoiانof din acelaș sat ce o stăpânesc în indiviziune ca coproprietari compusă dintr-un cazan de fabricat rachiu sistem „Dunav“ cu № 69 făcut din arama și fier, cu toate accesoriile sale, în bună stare de funcțiune, vânzarea va avea loc în fața locului la clădirea D-lui Constantin Stoiانof în satul Alexandria, jud. Caliacra.

Această avere neputându-se partaja în natură, prin sentința civilă № 265 din 16 Martie 1932 a judecătoriei Mixt Bazargic, investită cu titlul executor la № 164/932 s'a dispus scoaterea în vânzare prin licitație publică a averii descrisă mai sus iar prețul rezultat din vânzarea să fie împărțit în două părți egale pentru ambii proprietari arătați mai sus cu obligațiunea în partea părătului Constantin Stoiانof să plătească reclamantului Penciu Nedelcof suma de 600 lei cheltueli de judecată acordate prin cartea de judecată civilă vorbită mai sus, plus cheltueile de urmărire și executare făcute cu această ocaziune.

Vânzarea se va face pe bani gata.

Șef Portărel (ss) I. Rădulescu.

Tip. „Comerciala“ Bazargic